

te, a les crítiques de cinema, teatre, literatura. També van tenir-hi un lloc els noticiaris, els concursos que tant van apassionar al públic, els contes infantils que tant van desenvolupar la imaginació dels nens, i, com no els serials que tant van fer plorar a les ames de casa.

Però aviat aparegué un núvol que va tornar negre el cel de les Ones Radiofòniques. Aparegué un invent nou, el qual amenazava amb afogar la nostra ben volguda Ràdio : la Televisió. Un invent poderós que dominava el so i la imatge a l'hora.. La seva pantalla ens transllada als llocs més allunyats del món, ens permet veure de prop els homes més importants del moment, ens permet també entrar als Palaus més bells del món, navegar els rius mes exòtics, vibrar amb els encontres de futbol del moment... I, tot això, sense pagar entrada ni sortir de casa.

El més espectacular dels aconteixements presents fou la retransmissió, a la matinalada d'un dia de Juny del 1969, de l'arribada de Neil Armstrong i Edwin Aldrin a la Lluna. La Televisió arriba a ocupar el liderat dels mitjans de comunicació de massa.

Però durant tots aquests anys en què ningú parla de la Ràdio, es produeix un curiós fenomen : comencen a sortir receptors de Ràdio d'arreu. ¿ Com s'entén que es fabriquin tants aparells de Ràdio, si sembla que aquesta va de capa caiguda ?.

L'explicació és molt curiosa. En els darrers anys, la electrònica viu la seva gran expansió. Ja hi han aparells de Ràdio petits, lleugers i no massa cars, el públic adquireix aquests aparells. S'aconsegueix també la fabricació d'aparells que, amb una sèrie de mecanismes comuns permeten escoltar discos, enregistrar cintes de cassette, i, com no, sintonitzar la Ràdio. Fins i tot permeten veure la televisió.

Com conseqüència de la necessitat de companyia, apareix el Radio-Cassete de cotxe, que permet alleugerir amb certa alegria la feina del camioner, del viatjant, del conductor, en una paraula, del ciutadà motoritzat.

Aumenta el públic oient. Apareix un públic més nombrós i variat : comerciants, jubilats, estudiants, joves, taxistes, oficinistes...

Convé ja realitzar espais par tots els gustos i públics. Entra diner a les emissores com a conseqüència de la publicitat que aquesta emet. Els espais comencen a tenir més qualitat en contar amb els mitjans apropiats.

Llavors surten a la llum les emissores de F.M., que constitueixen una de les particularitats de la Ràdio actual. Aquestes emissores es dediquen a la música, la música moderna, l'orquestral, la d'ahir, la clàssica. Té com a oients els amants de la música. Es la Ràdio del futur ja que té les tres principals propostes radiofòniques : formar, informar i distreure.

A part de la particularitat d'una Ràdio actual, té unes característiques molt importants, empen un tipus d'ona diferent que es caracteritza per una cobertura territorial més petita, encara que pot agafa els 100 kilòmetres, i amb una excel·lent qualitat de so, podent-se inclús difondre en estereofonia.

Sabent tot això podríem arribar a la conclusió de respondre a totes a aquelles preguntes amb unes senzilles paraules : De la Ràdio se'n parla, se l'escolta, ens acompanya i dóna un sentit jove a la vida actual, per la senzilla raó de que a l'altra costat de la Ràdio sempre hi ha un locutor, una locutora, una veu amiga, disposada a oferir-li una companyia que potser altra mitjà de comunicació no l'aconsegueix.